

Putování za slunečními hodinami po Lounsku

Výpravu za slunečními hodinami zorganizoval pátecký rodák Jaromír Tlustý. Nedělní cestě předcházela odborný seminář v lounském muzeu a prohlídka slunečních hodin v Lounech, např. na chrámu sv. Mikuláše nebo v restauraci U Žida, či v ulici Českých bratří. V neděli se na patnáct aut vydalo za slunečními hodinami Lounska. K přátelům slunečních hodin, z nichž někteří dorazili až z moravského Zlína či Opavy, se přidali také místní nadšenci.

V Cítolibeč přivítali výpravu Petr Kučera a Stáňa Profousová. Pan Kučera, který se stará o věžní hodiny v kostele sv. Jakuba, umožnil zájemcům vystoupit na věž k opravenému hodinovému stroji a poskytl obšírný výklad, který zasloužil nadchl. „Měl jsem až trému, když jsem viděl tolik erudovaných lidí,“ přiznal později pan Kučera.

K restaurovaným renesančním hodinám na Novém Hradě v Jímlíně se zajistit přístup nepodařilo, pročež výprava směřovala do Lipence. Manželé Vladimíra a Jaroslav Jirkovských přivítali hodináře na rodinném statku, který už vlastní po sedm generací. Sluneční hodináři se ihned rozeběhli k půvabným ho-

jin bylo, že si mohli alespoň důkladně prohlédnout zrekonstruovaný stroj hodin věžních.

Na Pátku však mají sluneční hodiny i u Zemanů. „Já si sluneční hodiny postavil pro radost a abych smysluplně vyplnil místo. Netušil jsem, že se na ně za dvacet let přijede podívat celá delegace,“ smál se pan Zeman a pak společně s hodináři zanažďovali na letní čas. „Sluneční hodináři jsou většinou odpůrci letního času, cítíme se zvířaty,“ poznamenal Pavel Uhrin z Pardubicka.

V Radonicích jedny hodiny vznikají a další jsou na Kystře, ale časový skluz návštěvu nedovolil. Ve Slavětíně už nadšence očekávala paní Hana Suchá. Na statku se skvějí hodiny, které podle původních zhotovitelů farmář Leo Suchý. Honosí se napsím Nás řídí slunce a vás náš stín. „Bývaly zde ještě za Thunů, dokonce i válku přečkaly, ne však péči státního statku,“ vzpomíná paní Suchá. Cestou výprava se zájmem

V Kosticích hodináře již očekávali Karfíkovi. Hodiny na tamním dvoře vytvořil před třemi lety klempíř Zdeněk Karfík a i zde obětavě malovala čárky jeho manželka Petra. Tě připsali hodináři nehynoucí zásluhy

Hodiny s bezhlavým kohoutem na rohu libčevské školy.

Seménkovice, sluneční hodiny a váš tvůrce Josef Pelant.

Zdobné sluneční hodiny v Oboře.

Sluneční hodiny mohou být i malé, téměř kapesní.

Elegantní sluneční hodiny manželů Jirkovských v Lipenci.

Jindřich Traugott ukazuje na hodiny Zdeňka Baňky v Černčicích.

Přátelé slunečních hodin u Suchých ve Slavětíně. Ctihodný pan hodinář Jindřich Traugott z Dolních Jirčan, nedbaje věku, ulehl před skupinku, zdravě slaměným kloboukem.

dinám na zdi stodoly. „Vysnili jsme si je a udělali. Návod jsme našli v časopise,“ říká paní Jirkovská a vzpomíná, jak na mateřské dovolené dělala čárky podle postupujícího stínu. Odborníci hned prozkoumali úhel ukazatele a diskutovali, nakolik je ohrožen vraty stodoly.

Další sluneční hodiny v Lipenci vznikají o domě Jaroslava Potužníka. „Chtěl jsem mít něco praktického, ale vlastně už je nepotřebuju. Přesně každé dvě hodiny se nám zapíná čistírna odpadních vod, takže přesný čas znám i bez hodin.“

V Seménkovicích výpravu nadchl praktický um Josefa Pelanta. Hodiny vytvořil roku 2000. Korodující číslice umně přivařil na pozinkové kombi šrouby v hmoždinkách, aby mu rez nepoškodila omítku.

V Libčevsi se sluneční hodiny

za horký meduňkový čaj s pampeliškovým medem, který v chladném dopoledni přišel vhod.

Výprava poobědvala v Křesíně. Tři pánové, co přijeli až ze Zlína, si nejvíce pochvalovali hodiny v Cítolibeč. Výprávěli i o svých hvězdařských pozorováních a o stavbě zlínské hvězdařny. Když jsem zmínila, jak u nás vzniká hvězdařna v Chrabercech, byli nadšení.

Po obědě konečně vysvitlo sluníčko a výprava ožila. Pánové před restaurací okamžitě vystavili hned troje kapesní sluneční hodiny vlastní výroby a ostatní jejich díla se zalíbením fotili, komentovali a prohlíželi.

Další cesta vedla na Pátek, kde zámek s výkladem provedla paní Milena Hubičková. Členové výpravy hořce litovali, že sluneční hodiny na zámku nemají ukazatel. Náplastí

prohlédla farmu včetně lamáka Hanýska a netrpělivě spěchala k dalším slunečním hodinám, které vznikly proti penzionu.

Předposledním zastavením byla Obora. Z cesty byly dobře patrné sluneční hodiny s andělíčky, které si postavili v čp. 1, ale i hodiny na škole. Další sluneční hodiny sestrojil a namaloval profesor Vladislav Mirvald pro svého přítele Bořivoje Lůžka. Malovaný skvost umožnil zhlédnout Luděk Lůžek. Hodináři hned vytkli, že ve zvěrokruhu postrádají obrázek Kozoroha.

Posledním exponátem spatřeným na Lounsku byly hodiny Zdeňka Baňky v Černčicích. Účastníci si pochvalovali, že ani netušili, nakolik je Lounsko krásné a kolikery hodiny zde máme!

Přípravila Květa Tošnerová

FOTO PAVEL LUHRIN
FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ
FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ
FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ
FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ